

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.328 van 22 februari 2017
in de zaak A. 221.250/XIV-37.294**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sylvie Micholt
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Maria van Bourgondiëlaan 7B
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 17 januari 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 179.758 van 19 december 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 24 januari 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht zijn als algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Verzoeker gaat er in het tweede middelonderdeel aan voorbij dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest verwijst naar

zijn arrest gewezen naar aanleiding van het beroep van verzoeker tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus en daarbij terecht opmerkt dat hij “het gegeven van de terroristische activiteiten/sympathieën en de dagvaarding hieromtrent in [zijn] land van herkomst reeds uitvoerig heeft geanalyseerd” en verzoeker “huidig beroep niet [kan] aanwenden om nogmaals een beroepsaanleg te creëren tegen de beslissing inzake haar asielaanvraag”. In de aanvankelijk bestreden beslissing wordt vermeld dat het bestaan van een dagvaarding wegens terrorisme blijkt “uit het onderzoek” van de federale gerechtelijke politie. Deze vaststelling vindt wel degelijk steun in het administratief dossier, zij het evenwel niet in het verslag van het verhoor van verzoeker door de gerechtelijke politie maar in een e-mail van 2 september 2016 houdende een overzicht van de resultaten van het lopende onderzoek. Het gegeven dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest onterecht verwijst naar “de verklaringen die de verzoekende partij aflegde aan de Federale Gerechtelijke Politie” is daarbij niet van aard om de strekking van het bestreden arrest te hebben beïnvloed. De kritiek tegen een dergelijk motief kan dan ook niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden. Voor het overige beperkt verzoeker zich in zijn enige middel tot het uiten van kritiek op de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing waarbij hij ten dele zijn grieven zoals hij die heeft ontwikkeld voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen herhaalt, zonder daarbij in te gaan op de concrete vaststellingen in het bestreden arrest. De Raad van State is als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden noch om de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing te beoordelen. Het enige middel is , voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op tweeëntwintig februari tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams